

Rovaniemi, Lappföld

Finnországot, azon belül is Lappföldet mindenképpen olyanoknak ajánlom, akik valami *másra* vágyanak. Tény, hogy ez a hely valahogy szeret kiesni a látószögéből, ha az egyszeri hallgató a lehetséges úticélokot kezdi fontolóra venni. Ha mégis szóba kerülne, általában, a „messze van, hideg van, drága” szavak eldobálása után már feledésbe is merül, s rögtön lehet is a napfényes mediterrán térség felé venni az irányt. Én azonban a legvadabb hóviharak közepette (na itt szalad el az olvasóközönség háromnegyede) sem bántam meg, hogy Európa északi része felé fordultam, s ha a záróvizsgák és egyéb teendők nem rángatnak vissza, bizony képes lettem volna még egy szemesztert ott tölteni.

A hely kiválasztásában esetemben három tényező játszott szerepet: a természet közelsége (Finnország nagyjából 60-70%-a erdő, emellett az „ezer tó országának” is szokták nevezni), a világhírű finn oktatás és az, hogy valami különlegeset szerettem volna megtapasztalni, és olyan helyre menni, ahova az ember sokkal nehezebben jutna el önerőből.

Kiutazás

Ez az a tényező, amit sajnos nem igazán lehet olcsón megúszni. Szóba jöhet az autó, a vonat és a repülő. Ha valakinek van rá lehetősége, hogy autóval utazzon ki, mindenképpen megfontolandó, mert a benzinköltség sem lehet sokkal drágább, mint a vonat- vagy akár a repülőjegy, arról nem is beszélve, hogy mennyire nehézkes a csomagokat átügyeskedni fél Európán (nagyon). Aki szereti a kalandos utakat, annak mindenképpen ajánlanám megfontolásra az Interrail adta lehetőséget, igaz, így több napba telik az út, amit mindenképpen részletesen meg kell tervezni előtte, viszont cserébe (és ez az, ami miatt majdnem én is ezt az opciót választottam) gyönyörű helyeket járhat be az ember már az

odaúton is (hogy mást ne mondjak, az egyik lehetőség a Koppenhágán keresztülvezető útvonal, ami széles tömegek szerint a legszebb Európai nagyváros).

Én végül az idő szűke miatt a repülőt választottam Helsinkig (Norwegian Airlines – csak ajánlani tudom őket), onnan pedig egy reptéren éjszakázás után vonattal folytattam az utam, s 8 óra és két átszállás után meg is érkeztem Rovaniemibe. Itt fontos azonban megjegyezni, hogy az utat ennél jobban is meg lehetett volna szervezni, az átszállásos vonat helyett mondjuk ma már a közvetlen buszjáratot választanám Helsinkiből (még akkor is, ha ez 8 helyett 12 óra), és azt is érdemes megfontolni, hogy képes-e az ember egy reptéren aludni (sokaknak nem okoz gondot, de nem vagyunk egyformák).

Érdekes azonban megemlítenem, hogy létezik egy másik repülős útvonal is Budapestről Rovaniemibe: Ryanairrel Tamperébe, onnan pedig tovább akár repülővel, busszal vagy vonattal. Bár a Ryanair amennyivel olcsóbb, annyival *gagyibb* is. Visszafelé már ezt az útvonalat használtam, de kimenetelkor – *just my luck* – a Ryanair számomra érthetetlen módon nem indított egyáltalán járatokat egész augusztusban.

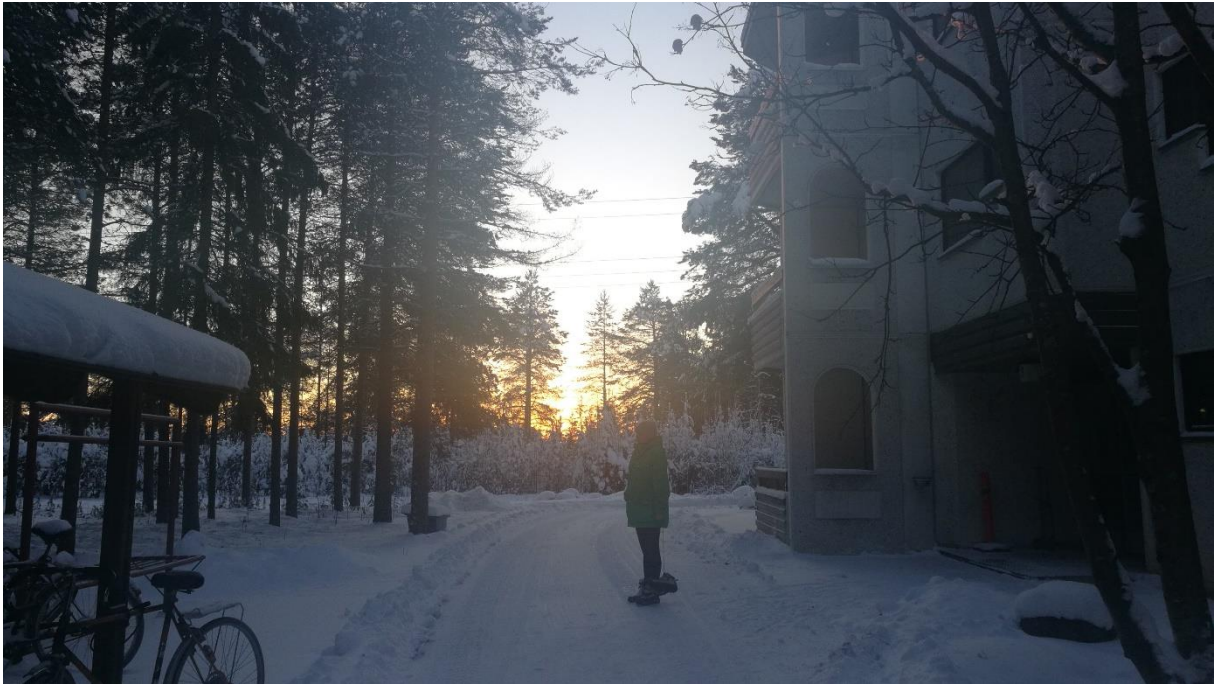
Rovaniemiben a szemeszter már augusztus végén elkezdődik, ami azt jelenti, hogy augusztus közepén nem árt, ha az ember már *harci puccban* van, és legkésőbb 1-2 nappal az orientációs hét előtt meg is érkezik, így van idő kicsit ismerkedni a hellyel, berendezkedni. (A mi orientációs hetünk – viszonyításképp – augusztus 21-én kezdődött.)

(8 órás vonatút Helsinkiből Rovaniemibe. Habár én a nagyrészt végigaludtam, nem árt néha egy-egy pillantást vetni a tájra, ami mellett elhaladunk. A magammal vitt jegesmedvémmek legalábbis láthatóan nagyon tetszett.)

Szállás

Lakhatásügyileg igen szerencsés helyzetben van, aki ide érkezik Erasmus-hallgatóként: az egyetem két kollégiummal is rendelkezik, melyek elsősorban a nemzetközi hallgatóknak vannak fenntartva: ezek a *Kunttie* és az *Opintie*. (Hogy autentikus finn módon kell-e ejteni e szavak végén az „e” hangzót, MÉG MINDIG nem tudom biztosan, de ha tippelnem kéne, azt mondanám, igen.)

(Hófödte Kunttie.)

A *Kunttie*, melyben magam is elhelyezésre kerültem, távolabb van az egyetemtől, kb 15-20 perc biciklivel, viszont az alacsonyabb költségek és a természet közelsége (konkrétan az *Ounasvaara* hegy lábánál található, erdővel körülölelve) kárpótol a távolságért. Az *Opintie* ellenben szinte közvetlenül az egyetem mellett található, az itt-lakás azonban kicsit magasabb költségekkel jár. Mindkét kollégiumban többféle lehetőség van: lakhatsz teljesen külön lakásban, de akár osztott lakásban külön szobával, vagy szobatárssal is. Az árak ehhez alkalmazkodnak. Az igényeket a jelentkezési lapon kell feltüntetni. Én mondjuk annak ellenére, hogy külön szobát kértem, kaptam egy szobatársat (viszonylag sokan jártak így), de végül egyáltalán nem bántam meg, mert nagyon jó barátság alakult ki közöttünk. Ha viszont valaki biztosra akar menni, érdemes a jelentkezést minél előbb elküldeni, nem az utolsó pillanatban, valamint az elhelyezési döntés megszületése után, ha az nagyon nem tetszik, még mindig lehet reklamálni. A finnek igyekeznek mindig figyelembe venni az egyéni igényeket.

(Szeretne bejönni.)

A város, az ország

Rovaniemi Finnország északi részén, pont az északi sarkkörön fekszik, Lappföldre tartozik. Bár az egész országra jellemző egyfajta nyugalom, ez Lappföldön még inkább tapasztalható. Tudomásom szerint egész Európában Lappföldön a legtisztább a levegő. A rénszarvasok bármikor elősétálhatnak az erdőből, ahogyan az sem ritka, hogy nagy, fehér nyulak szaladgálnak körülöttünk. Az ország sajátossága, hogy szinte minden (lakó)épületben van szauna, ez alól a kollégium sem kivétel (ez a nagy hidegekben jól is jön sokszor).

(Igen.)

Ez itt teljesen normális.)

Érdekesség még az étkezés területén, hogy bár az a hír járja, hogy a finn konyha szegényes és íztelen, meglepően változatos, finom és egészséges ételekkel találkoztam. Jó hír a medvecukor kedvelőinek: itt mindenből van medvecukor ízesítésű, a teától elkezdve a fánkig... (Ugyanígy az áfonyával, amit a hó előtt magunk is szedhetünk, de a boltok polcai is tele vannak mindenféle áfonya ízű étellel, vagy akár az ebből készült kozmetikumokkal, stb.)

A finnek

A finn emberekről általánosságban elmondható, hogy nyugodtabbak, nem túl heves vérmérsékletűek. Inkább szerények és visszahúzódóak, kicsit talán félénknek is tűnhetnek, de ez inkább csak kulturális jellegzetesség. Maguktól (jellemzően) nem kezdeményeznek beszélgetést, ha nem muszáj, viszont ha megszólítod őket, kiderül, hogy kedvesek és segítőkészek.

Érdekes kettősség a természetükben, hogy amíg lelkileg inkább zárkóztak, testileg meglepően (sőt egy magyar ember számára akár zavarbaejtően) nyitottak. Jó példa erre a szauna, ahol bizonyos helyeken kimondottan tiltott bármilyen ruhát viselni. Egy másik kettősség is megfigyelhető esetükben: a józan és az ittas finn gyakorlatilag két külön „faj”. Az a finn, aki nappal az egyetemen olyan félszegen méregetett a távolból, este a bárban már a nyakadba ugrik, és örök barátjául fogad (de legalábbis másnap reggelig, amikor újra felölti a szégyenlősség-köponyegét...) .

Az egyetemen a nemzetközi diákok rendszerint maguk között vannak, annyira nem jellemző a „keveredés” a helyiekkel. Ezt kiküszöbölendő érdemes részt venni egyéb szabadidős vagy szakmai programokon, hogy közelebb kerüljünk hozzájuk. Én például röplabdázni jártam, ennek köszönhetem, hogy lett pár finn, akihez közelebb tudtam kerülni.

A finnek ugyanúgy tisztában vannak a finn-magyar (nyelv)rokonsággal, mint mi: mikor megtudták, honnan származom, gyakran kérdezték, hogy értem-e, amit beszélnek... (A válasz erre: NEM. Bár a finn és a magyar nyelv nyelvi, nyelvtani szabályai nagyon hasonlóak, ezért könnyű tanulni, a szókincs szinte teljesen különböző – így sajnos automatikusan nem fog működni a megértés.)

A nyelvvel kapcsolatban még megjegyzendő, hogy bár örömmel veszik, ha valaki próbálkozik akár csak egy kicsit is beszélni a finnül, de általában elég jól beszélnek angolul, úgyhogy a megértéssel ilyen téren nem szokott probléma lenni.

A finnek sok szempontból követendő példát is jelentettek számomra: gondolkodásmódjuk kifejezetten innovatív, nyitottak az új ötletekre, emellett kevésbé jelenik meg a tekintélyelvűség – bármekkora professzorról van is szó, soha nem éreztem, hogy „kevesebb” lennék nála, kölcsönös tiszteletet és érdeklődő hozzáállást tapasztaltam inkább, a legegyszerűbb órai hozzászólásom esetében is. Nem volt ritka az sem, hogy órák után ottmaradtunk még egy kicsit beszélgetni a tanárokkal, akár a tananyagról, akár más érdekes, megvitandó kérdésről.

Szintén példaértékű volt emellett az „ép testben ép lélek” általános megvalósulása. A finnek a szellem pallérozása mellett nagy hangsúlyt fektetnek a test karbantartására is. Amellett, hogy általában biciklivel közlekednek, szinte mindegyikük eljár még valamilyen sportot úzni, illetve az étkezésre is odafigyelnek, a változatosság, egészségesség, mértékletesség jegyében.

Jó hír az idelátogatóknak továbbá, hogy a finnek igen praktikus felfogásúak, igyekeznek nem túlbonyolítani a nem túlbonyolítandó dolgokat, így például a különböző elintéznivalókat, papírmunkát,

stb. is igyekeznek minél gördülékenyebben lebonyolítani, s ehhez másoknak is minden segítséget megadnak.

Ha mindez még nem volna elég, akkor itt egy utolsó említendő vonzó tulajdonságuk: megbízhatóság. Egyik kedvenc esetem például, mikor az első héten képes voltam a laptopomat a buszon hagyni – a tutorom azonnal felhívta a busztársaságot, a sofőr pedig a következő fordulónál már hozta is vissza a gépem, csak a buszmegállóba kellett érte kimennem.

Az egyetem

Az egyetem, ahova jártam, a *Lapin Yliopisto* (University of Lapland) nevet viseli, de Rovaniemiben található egyébként egy másik egyetem, vagy inkább főiskola is, amely a Lapland University of Applied Sciences elnevezést kapta. Előbbiben jogi, tanári, társadalomtudományi és művészet(tudomány)i képzés zajlik, míg utóbbi a reáلتudományokra koncentrál. Ahogyan a felsorolás is mutatja, igen sokféle ember gyűlik itt össze egy helyen – a számunkra megszokott viszonylag elegáns jogászoktól kezdve a színeshajú, bolondos kinézetű *art studentek*ig.

Az épület gyakorlatilag egy nagy, hosszú folyosóról nyíló különböző termekből áll. Többszintes, a különböző részeknek a stílusa is kicsit különböző. Három étterem is található itt, amiből kettőben diákkedvezményel forintra átszámolva 1000 forint alatti összegből ehetünk egy olyan menüt, amit magunknak válogatunk össze: ez tartalmaz többféle kenyeret és salátát, egy főételt (amiből naponta két vagy három lehetőséget kínálnak, és mindig van vegán opció is), valamint valamilyen italt (ami általában tej, kefir, limonádé vagy áfonyalé – ez utóbbi a személyes kedvencem).

(Őket csak úgy itthagynom.)

Az egyetem egy kiváló példája annak, amit egyébként általánosságban is tapasztaltam Finnországban: nem azon van a hangsúly, hogy engedélyt kérjünk a dolgokért, amiket tenni szeretnénk, hanem maga az egyetem nyújtja nekünk a lehetőségeket, itt tényleg érezhetjük, hogy igyekeznek minden segítséget megadni, ami az eredményes tanuláshoz, munkához, illetve egyébként az élethez szükséges. Két könyvtár is a hallgatók rendelkezésére áll, illetve van lehetőség egy elektronikus kulcsot kérni, amivel zárás után is be lehet menni az épületbe, s akár az egész éjszakát ott is tölthetjük. Mindemellett személyes kedvenceim a zeneszobák voltak, ahová a zenekedvelők járhattak gyakorolni kedvük szerint, különböző hangszereken.

Az egyetemen a különböző szervezetek is működnek (pl. ESN vagy az egyetemi diákszervezet), akik szintén sok mindenben a segítségükre vannak.

Az oktatásra a tömbösítés jellemző, tehát az órák 1-2 héten át tartanak jellemzően, utána valamilyen számonkérés következik. A rendszer egyébként összességében elég rugalmas, a tárgyak és a vizsgák felvétele év közben folyamatosan zajlik, többször is lehet módosítani, ha meggondolnánk magunkat, a tanárok pedig a számonkérés módjában is időnként rugalmasak. Az anyag számonkérése legtöbbször beadandó formájában történik, de emellett/ehelyett írás- és szóbeli vizsgák is előfordulhatnak, de az egyik tárgyból például egy konferencia-szerepjáték jelentette a vizsgát, ahol különböző szervezetek képviselőit eljátszva kellett érvelnünk, megtárgyalnunk egy adott témát.

A kurzuskínálat is igen változatos, az itthoniaknak megfelel(tethet)ő Európajog, nemzetközi magánjog, nemzetközi kereskedelmi jog (stb.) mellett olyan különlegesebb tárgyakat is felvehettem,

mint az *Arctic politics and law* vagy éppen a *Space law*. Bár itthon ezeket a krediteket nem ismerik el, akit érdekel, nyelvi kurzusokat is fel tud venni (finn, német, francia, spanyol, kínai, japán, stb.), vagy akár kötelezettség nélkül, amikor ideje engedi, bejárhat rá. Én német és spanyol órákat látogattam, utóbbit bárminemű regisztráció nélkül, a tanárokat ez egyáltalán nem zavarja, sőt. Érdekes azonban jelezni nekik, hogy adott esetben csak az érdeklődés miatt vagyunk jelen. Örülni fognak.

További szimpatikus vonása az egyetemnek (és az országnak egyébként is) a környezetvédelem megjelenése az élet minden területén. A szelektív hulladékgyűjtés teljesen alapvető, de a tanórákon is mindig szóba került az adott téma környezetvédelmi vonatkozása.

(Write your green tips here!)

A finnek nagy hangsúlyt fektetnek az újrahaszosításra egyébként is, az egyetemen több helyen található olyan polcok, ahol a könyvtár régi könyvei vannak kitéve, melyek szabadon elvihetők, de olyan polcok is, ahova a hallgatók tehetik ki megunt, már nem használt tárgyaikat „hozz egyet, vigyél egyet” alapon.

Szabadidős tevékenységek

Rovaniemi kisváros létére számos lehetőséget nyújt a legkülönbözőbb szabadidőeltöltési módokra: rendkívül sokféle sportot kipróbálhatunk itt (van konditerem, uszoda, falmászóterem, sípálya, röplabda- és bokszedzések, táncórák stb. – melyek ráadásul a hallgatók számára megváltható *sportpass*ival kedvezményesen, vagy esetenként ingyen igénybevehetők), a természet közelsége bármikor lehetőséget ad a túrára vagy akár egy tábornüzes-sarkifényes estére az erdőben található grillezőhelyek és kis, félig nyitott faházak mellett, de a kultúra iránt érdeklődők több múzeumba is

ellátogathatnak (személyes kedvencem az *Arktikum*, ahol a *sámi*, vagyis a finnországi őslakos nép története mellett az ország természeti kincseivel, állat- és növényvilágával is megismerkedhetünk).

Nem szabad kihagynunk *Joulupukki*t sem, azaz magát a Mikulást, aki a város melletti kis faluban, a *Santa Claus Village*-ben lakik, ami egy valóságos kis mesevilág (különösen télen, amikor mindent hó borít), maga Joulupukki pedig az év minden napján várja a látogatókat.

(Itt lakik a Téliapó. Házán keresztül húzódik az Arctic Circle.)

(Itt pedig a manók. Na jó, nem. Ezek kis hotelek a Mikulásfaluban.)

Aki a finnekkel szeretne közelebbről megismerkedni, jó lehetőség erre az egyetem által szervezett *Finnish friend program*, ami teljesen önkéntes alapon működik, lényege, hogy az ide látogatók egy helyi személlyel vagy akár családdal ismerkedhetnek meg, elsősorban a célból, hogy a kultúrát jobban megismerhessék, mélyebben belelássanak a finn mindennapokba, s jobban megérthessék azt. A program csupán az első találkozót szervezi meg a „finn barátal”, a további kapcsolattartás szintén önkéntes, és a feleken múlik.

A finn egyetemi diákszervezetek rendszeresen szerveznek különböző programokat, utazások, kirándulás, tábortüzes esték, vagy különböző tematikus (általában valamilyen téma köré épülő, sokszor beöltözős) bulik formájában. Az utazások jellemzően Norvégiát (pl. Lofoten-szigetek, ami sokak szerint a leggyönyörűbb hely északon), Szentpétervárat, Svédországot célozzák meg. Én például egy kalóz-témájú hajós kiránduláson vettem részt a Balti-tengeren, Helsinki és Stockholm között.

(Ha már Helsinkiben jár az ember, érdemes kipróbálni a Sea poolt, ahol a szaunából a legbátrabbak egyenesen a tengerbe szaladhatnak megmártózni.)

Erasmusosként

Személyes tapasztalatom, ahogy már említettem is, hogy a nemzetközi csapat nagyrészt együtt tölt időt, kevésbé „vegyülnek” a finnekkel, legalábbis nagy átlagban. Ez nem azt jelenti, hogy egyáltalán nincs kapcsolat velük, de sokszor nekünk kell tenni érte, ha szeretnénk a helyiekkel is szorosabb kapcsolatot kialakítani (erre jó a már említett Finnish friend program, vagy az egyéb szabadidős tevékenységek).

A nemzetközi társaság azonban igen sokszínű, rengetegféle embert, kultúrát, világnézetet sikerült kicsit jobban megismernem, sok előítélet ledőlt bennem (mások megerősödtek – de ez nem

feltétlenül negatív!), és a korábban legkevésbé szimpatikus nemzetek képviselőivel sikerült végül a legjobb barátságokat kialakítanom.

Nekünk, külföldi hallgatóknak egyébként is sok külön programot szerveznek, tehát sokszor nincs is más dolga az embernek, mint élni a felkínálkozó lehetőségek közül legalább egy párral.

Időjárás

Essünk túl az egyik legnagyobb mumuson. Igen, hideg van. Igen, NAGYON hideg van. Ez azonban csak elsőre hangzik borzasztóan. Rengeteget számít, hogy az embernek van ideje ehhez hozzászokni. Nyár végén nagyjából 15-20 fokokba érkeztem, ami egy kellemes, vékonykabátos-szaladgálós idő. A lehidegebb pedig, amit tapasztaltam, -25 fok körül volt, ami már tényleg elég kellemetlen, de megfelelő öltözettel simán ki lehet bírni ezt is. Egyébként azt mondhatom, hogy -10 fokig teljesen rendben voltam, a fokozatosságnak köszönhetően eddig a hőmérsékletig teljesen komfortosan tudtam magam érezni.

Ősszel sokat esik az eső, ezért az esőkabát alapfelszerelés. Nagyjából november közepe-vége felé leesik az első hó, ami decemberre hatalmas lesz, néhol a közlekedést is nehezíti, de a finnek nagyon odafigyelnek az utak tisztántartására, a jeges részek sózására, stb., ezért a balesetek is elkerülhetőek, ha az ember körültekintő (ez egyébként is alapvetően ajánlott, bármerre is jár az ember).

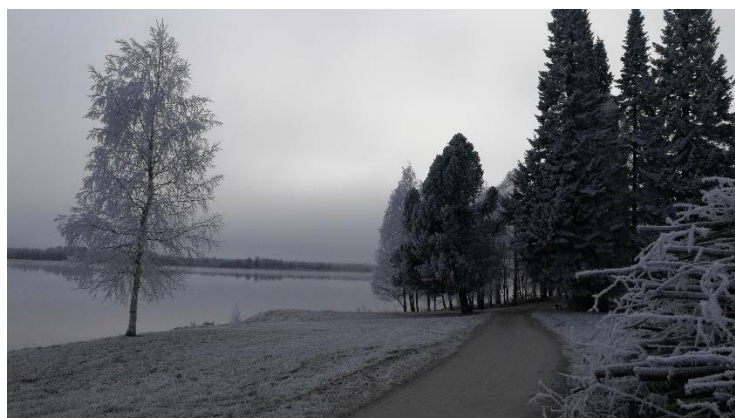
(Kis hó.)

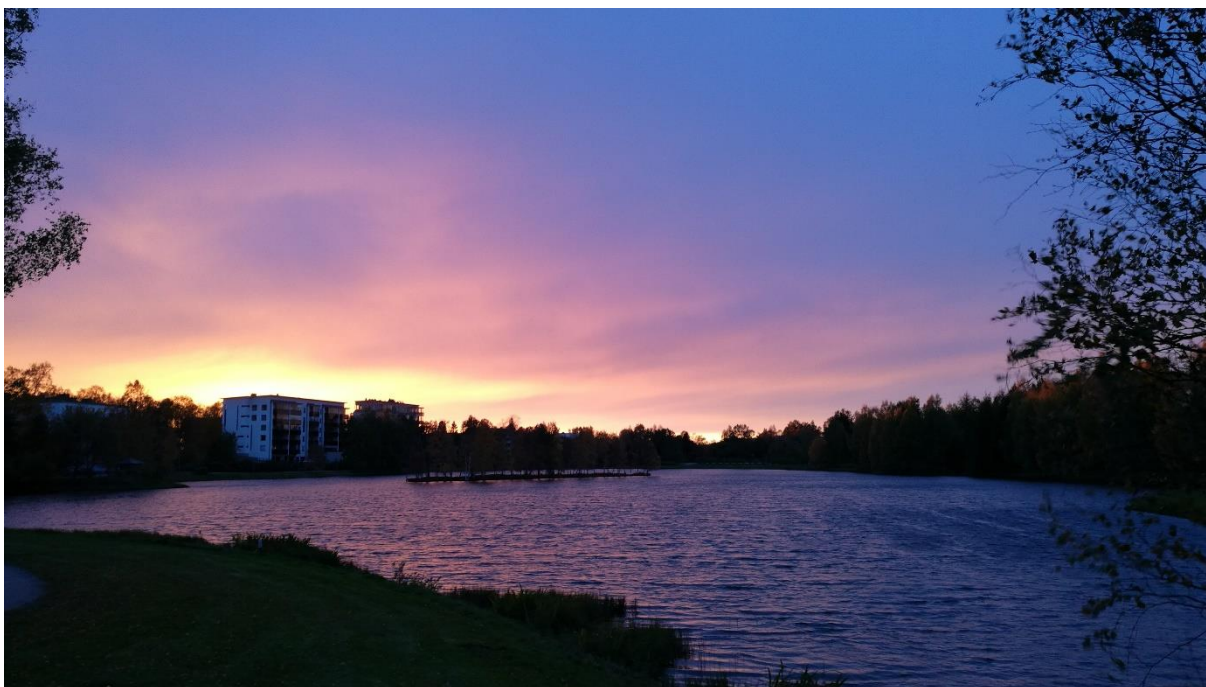
Az időjárási viszontagságok egyrészt kihívásnak is felfoghatók, másrészt e téren is kárpótolva vagyunk az olyan látnivalók által, mint a gyönyörű havas táj, a hosszú, színes naplementék vagy maga *Aurora*, a Sarki Fény.

(Aurora tekereg a házak fölött. Bárhogy is próbálkoztam, a kép nem tudja visszaadni azt a látványt, amit a kisasszony élőben nyújt.)

A napok rövidülésének depresszív hatásáról azt kell megemlítenem, hogy közel sem olyan vészes, mint vártam. Én az őszi félévet töltöttem kint, így erről az időszakról tudok beszámolni, de határozottan sokkal rosszabbra számítottam. November végéig érzéseim szerint, ha rövidültek is a nappalok, az nem volt olyan iszonyatos, decemberben pedig az a 2-3 napsütéses óra, amiben részem volt, a már említett igazán látványos hosszú naplementével zárult, amivel pedig igen nehéz volt betelni. Hozzáteszem azonban, hogy nagyjából októbertől kezdve folyamatosan szedtem D-vitamint, így elképzelhető, hogy ez is szerepet játszott a bús hangulat kikerülésében, ezért ezt feltétlenül ajánlom.

(Kedvenc naplementém.)

Közlekedés

Rovaniemi egy kisváros, viszonylag kevés autóval, óvatos sofőrökkel. (Óvatosságuk egyik oka a váratlanul felbukkanó rénszarvascsapatok megjelenése, akik teljes lelki nyugalommal szoktak átsétálni az utakon, kedvük szerint.) Helyi buszközlekedés is elérhető, kényelmes, nem túl drága, de én személy szerint ezt csak az első héten használtam, amíg meg nem vettem a biciklim. A legfőbb közlekedési eszköz ugyanis itt a bicikli. Rengeteg biciklibolt található a városban, sok használt, de jó állapotban lévő biciklit lehet kapni, elég jó áron. Bevált gyakorlat, hogy az odaérkező diákok megveszik a járműüket az ott-tartózkodásuk elején, hazautazáskor pedig eladják – így gyakorlatilag nullára ki is lehet jönni a végén. A nagyobb hidegek beköszöntével sokan váltottak buszra a bicikli helyett, de voltunk páran, akik kitarítottunk, és nem volt ez sem lehetetlen küldetés.

Megjegyzés: ahogy a tutorom az első nap mondta: „Finnországban semmit nem lopnak, maximum biciklit.” Bár a biciklilopás sem egy mindennapos dolog (többször is hagytam már a sajátomat lezáratlanul különböző helyeken), de erre azért érdemes odafigyelni, és rögtön zárat is venni hozzá.

(Az egyetem főbejárata, néhány parkoló közlekedési eszközzel.)

A piszkos anyagiak

Fontosnak tartok pár szót szólni az időjárás melletti másik nagy elijesztő tényezőről, ami Finnország kapcsán gyakran felmerül az emberekben, mégpedig arról, hogy itt mennyire drága minden. Egyrészt ebben valóban van igazság, hiszen az árak egy átlagos boltban két-háromszorosai is lehetnek az otthoni áraknak, VISZONT egy kis ügyeskedéssel (kis odafigyeléssel) rengeteget lehet spórolni a mindennapok során, az étkezésnél, stb., valamint a már említett kollégiumi elhelyezés és egyetemi étkezési lehetőség kimondottan kedvezőnek mondható, mindemellett több *second hand* bolt és outlet is található a városban, ahol tényleg szinte mindent meg lehet találni nagyon jutányos áron, ami a mindennapokhoz szükséges. Grátis, hogy a kollégiumban található egy ún. *recycling room*, ami minden szemeszter elején kinyit, és tele van a korábbi diákok haza nem vitt, ingyenesen elhozható, mindenféle háztartási eszközével, ami a lehető legpraktikusabb és legköltséghatékonyabb megoldása a kollégiumi szobák, konyhák berendezésének.

Végül, de nem utolsósorban

Mivel mindenkinek más, hogy a saját élményei közül mit tart kiemelendőnek, ezért ezen beszámoló is a teljesség legcsekélyebb igénye nélkül íródott. Bármilyen egyéb, akár konkrétumokra kiterjedő kérdés esetén nyugodtan keressetek meg, akár facebookon (Farkas Célia Krisztina néven), akár emailben (fck@mandula.net – igen, tényleg ez a címem).

Moi moi!